

priboljška. — A tu nastane vprašanje, kaj bi se polagalo, s čim naj se bučele spomladi krmijo?

V tej stvari niso ljudje še jednih mislij. Nekateri nasvetujejo raznovrstne baže sladkorja, drugi celo mleka. A jedina in najboljša piča pa je za bučele le — med. Vse drugo je za te živali brez vsekake vrednosti. Kdor hoče od svojih bučel kak hasen ali dobiček imeti, kdor jih nima kar tako za kratek čas kot igračo, mora vedno in vselej dobro preskrbljen biti z medom ali strdjo, da ima svojim bučelicam o svojem času kaj polagati. Štediti pri tem ne sme. Saj se mu itak vse stokrat porvne, če ni pustil marljivih delavk stradati. In katera piča je pa tako po ceni, tako vredna, kakor ravno med, katerega si vsak skrben bučelar pripravi doma. Začne pa se s tem krmljenjem meseca sušca in polaga tako dolgo, dokler ne otidejo prve bučele iz panja. Polaga pa se le proti večeru in sicer se položi piča v panju na dno. To pa zato, da se morajo živali nekoliko potruditi pri tem delu, ker si morajo namreč hrano kvišku nositi in strd nikakor lahka ni, mezijo se bučele malo več, postanejo na ta način delavne, čile in pridejo zopet k močem. Ob jednem jim je pri takem poslu topleje, kakor če so na jednem mestu pri miru in koristi jim ta delavnost slednjič in najbolj pri razvijanju mlade zalege. Prve dneve se primerno malo medu položi in vode ne sme biti poleg; med ne sme prestar biti; najbolje od pretečene jeseni sem. Vode se pa za to ne sme primeševati, ker so noči le še premrzle in bi prevodena in kislja piča povzročevala bučelam to ali ono notranjo bolezen.

Če se pa dogodi, da ne najdejo bučele same od sebe medu, mora se jim namazati stena malo z medom, tako da jim služi ta črta kot pot k piči.

Ko minejo trije dnevi, polaga se jim v drugič in sicer vsakemu panju najmanj tri navadne žlice strdi. V toplejših krajih, ali če je vreme jako ugodno, naj se polaga vsak drugi dan in sicer več kakor prej. Zdaj sme se tudi nekoliko vode in sicer čiste, ne skaljene, priliti k medu, ker tudi vode potrebujejo bučelice pri zidanju svojih celic ter jim ni treba še izletavati, da bi si poiskale vode.

Ko bučelar zapazi, da se nahaja v panjih že trotova zalega, ne sme, kakor se navadno godi, manje polagati. Boljše je, ako kako žlico medu pridene. Ako deži ali je vreme sploh vlažno, je treba več vode k medu primešati. — Najbolj pa mora gospodar paziti, kedar se prikazujejo celice, v katerih so mlade matice ali kraljice.

Polaga se le še sam med brez vode in sicer se naj vzame strd boljše vrste, ker le taka more rojenje prav pospeševati.

Marsikomu se bo to krmljenje spomladi čudno, nepotrebno zdelo. To pa od tod prihaja, ker v največih krajih ne primanjkuje cvetja, ker imajo cvetice dosti medu in ni treba spomladi dolgo čakati, da začnejo cvesti. A v krajih, kjer vsega tega ni, mora previden bučelar pred vsem za to skrbeti, da so mu bučele v onem času, ko začnejo med nabirati, dovolj močne in dovolj mnogoštevilne. Ne bode mu torej žal za tisti med, katerega pomladi potratil s krmljenjem, kajti obilno se mu bode povrnil o svojem času.

Slov. posojilnica v Mariboru.

Iz poročila ravnateljstva te naše vrle posojilnice poznamemo to-le: V letu 1894 pristopilo je Posojilnici 214 novih društvenikov, izstopilo pa 49. Vsled tega naraslo je število društvenikov na 2267, kateri imajo 122 glavnih deležev v znesku 12.200 gld. in 3634 upravnih deležev v znesku 36.340 gld., skupaj 48.540 gld.

Stanje hranilnih vlog povišalo se je med letom za

3292 gld. 23 kr., tako da znašajo vse hranilne vloge s kapitalizovanimi obrestni koncem leta 523.716 gld. in 8 kr.

Celo upravno premoženje pomnožilo se je tekom leta za 22.756 gld. 34 kr. in znaša koncem leta 693.309 gld. 58 kr.

Prošenj za posojila vložilo se je med letem 878 in 389 prošnjam se je ugodilo. Skupaj izposodilo se je leta 1893 267.411 gld. 12 kr. in vrnilo na posojila 235.510 gld. 19 kr. Stanje posojil povišalo se je toraj za 31.900 gld. 93 kr. in znaša koncem let 629.086 gld. 74 kr.

Izmed vseh posojil jih je 1963 v skupnem znesku 422.055 gld. 74 kr. na osebni kredit pod poroštvo, ki so se obrestovala po 6% na leto. Posojil na osebni kredit, katera pa so se zaradi varnosti porokov tudi še pri posestvih dolžnikov vendar pa ne pod strogo pupilarno varnostjo vknjižila, bilo je 123 v skupnem znesku 90.071 gld. Ta posojila obrestovala so se s 5 $\frac{1}{2}$ % na leto. Hipotekarnih in drugih posojil proti zastavi in 5% obrestim in posojil drugim denarstvenim zavodom, šolskim svetom in občinam, katera so se tudi obrestovala po 5%, bilo je 114 v skupnem znesku 116.961 gld.

Iz čistega prebitka v znesku 10.618 gld. 47 kr. izplača se po sklepu občnega zbora z dne 25. svečana t. l. zadružnikom na njih deleže 5% dividenda. Znesek 4247 gld. 39 kr. priklopil se je po sklepu občnega zbora specialnemu zadružnemu (rezervnemu) fondu za pokritje slučajnih zgb, kateri fond se je povišal s tem na 22.399 gld. 44 kr. Občni zadružni fond znaša 19.926 gld. 14 kr. in celi zadružni fond toraj 42.325 gld. 58 kr. Znesek 2017 gld. 8 kr. dodal se je posebnej ustanovi za dobrodelne namene, osnovanej pri rednem občnem zboru leta 1890. S tem je narasla ta ustanova na 11.637 gld. in 70 kr.

Mimo tega odločil se je po sklepu občnega zbora iz čistega prebitka še znesek 900 kr. a. v. neposredno v dobrodelne namene, posebno v podporo šolskim in dijaškim društvom, dijaškim kuhinjam itd.

Franc Rapočeva ustanova, ki je znašala poprej 30.806 gld. 75 kr., zvišala se je tekom leta 1893 na 30.885 gld. 82 kr. Iz dohodkov ustanove podelila je posojilnica osmerim visokošolcem stipendije v znesku po 150 gld. a. v.

Posojilnice lastno premoženje, ki je znašalo po računskem sklepu za leto 1892 — 121.068 gld. 45 kr., obstoji sedaj: a) iz zadružnih deležev 48.540 gld. b) iz zadružnega (rezervnega) fonda 42.325 gld. 58 kr. c) iz ustanove za dobrodelne namene 11.637 gld. 70 kr. d) in iz Franc Rapočeve ustanove 30.885 gld. 82 kr., skupaj 133.289 gld. 10 kr. in se je toraj tekom leta povišalo za 12.320 gld. 65 kr.

Sejmovi. Dne 31. marcija v Dobjem pri Planini. Dne 2. aprila v Vojniku, pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Rogatecu, v Mariboru in v Artičah. Dne 3. aprila v Radgoni in v Celju. Dne 4. aprila na Vranskem, na Ptujju in pri sv. Mohorju v Rogoškem okraju.

Dopisi.

Iz Gornje Radgone. (Nekaj o nameravanem bralnem društvu.) Nekaterim čitateljem »Slov. Gospodarja« bode že znano, da nameravamo v Gornji Radgoni ustanoviti »bralno društvo«. Žalostno bi pač bilo, ako se mi, Petrovčani, ne bomo skoraj vzdramili in začeli posnemati sosednih faranov, ki že dalj časa imajo enaka društva! Sedaj pa Vam hočem tudi na-

znaniti, kaj naši nemčurji o ustanovitvi bralnega društva govorijo. Tukajšnji sodnijski uradnik, gospod kanclist, mi je v lice rekel, da tukaj takega »Kraboten-Vereina« toliko treba, kakor pri vozu petega kolesa. To je lep izraz, kaj ne? Zameriti mu pač ne moremo, ker je imenovani gospod tudi v »Orehovskega preroka« družbi (tovaršiji) in sta si iskrena prijatelja; samo to mora človeka jeziti, ker je rojen Slovenec, svojega materinega jezika pa se sramuje, ter še celo grdo govori črez take, za nas Slovence tako koristne družbe, po katerih bi vsaj mogli napredovati in ki so večinoma preprostem ljudstvu s svojimi podučljivimi knjigami in v narodnem duhu bolj za sv. vero in cerkvene zadeve spisanimi časopisi prekorišne. Ni čuda, da so že tudi naši otroci pokvarjeni, (slišal sem pogovor dveh šolarjev, ki pa se ne spodobi, da bi prišel v javnost), ako se od starišev in odraslih nič boljsega ne naučijo. »Kakoršno drevo, tak sad«, pravi pregovor. K temu pa so največ krivi taki hudobni zapeljivci, zgrabljivi volkovi v ovčji obleki, ki še manj pokvarjeno ljudstvo pohujšajo, kažoč njim svoj nemčurski »nebeški raj«, da je s tem vlovijo v svoje zanjke, sveto vero, cerkvene reči in duhovščino pa zaničujejo in še črez nje grdo govorijo. Gorje človeku, od katerega pohujšanje pride! Tedaj čas je, da gremo na delo in odstranimo osat in trnje s polja; kako more pšenica na polju rasti, ako skrbni kmetovalec z nje ne iztrebi ljulike in ne odstrani oseta? Plevel bode celo pšenico zadušil; ravno tako ne moremo Slovenci napredovati, ako se nemškutarija in brezverstvo ne iztrebi iz naših slovenskih pokrajin, našega narodnega polja. Najprva skrb pa nam naj bode, da se naši otroci, ki morejo tako rekoč podlaga ali temelj biti prihodnjemu blagostanju in sreči slovenskega naroda, ne popačijo, da se mladina krščansko izredi. Pa tudi tukaj se nam slabo kaže, ker si morajo že majhni šolarčki nemškutarijo in druge nepotrebne predmete v svoje mlade glave ubijati, za veronauk pa še se skoraj ne zmenijo! S čim pa bi pričeli to delo, ali kako bi zboljšali naše stanje, in kakšen bi naj bil ta pripomoček? Koristne knjige in časopisi bodo mnogo pomagali. Kmetovalec sam si ne more knjig naročevati, ker bi ga preveč stale; kako pa naj pride do njih? Ako ima v fari bralno društvo, pa lahko za mali denar mnogo podučljivih knjig prebira. Prosim, da nam naj naši vrli rodoljubi pomagajo, da prej ko mogoče ustanovimo v fari Sv. Petra bralno društvo. Pomagajmo si tudi sami in Bog nam bo pomagal; zoper sovražnike pa se vojskujemo; saj brez vojske ni zmage.

—i—

S Prihove. (Na veliko noč — velika nesreča.) Na Vrhovljah je Janez Rak, šolar in sin kmeta R. šel na veliko nedeljo ob 4. uri popoldne streljat na dvorišče. Vsi so mu branili, pa ni ubogal. Ker Janezu ni poknilo, je »kapsl« kopal z nožem iz cilindra, a pozabil je, da drži pištolo obrnjeno proti sebi. Med tem se je pištola sprožila in Janezu predrla trebuh ter mu želodec tako razmrevarila, da mu je ješča šla iz njega. Hitro po duhovnika in zdravnika! Duhovnik so bili v $\frac{3}{4}$ ure pri Raku, a Janezek je že bil mrzel — mrtev. Oče in mati se jočeta, tudi bratje in sestre, toda zdaj ne pomaga drugo, kakor molitev za pokojnega. Zelo tolažljivo je to, da je Janezek kot šolar prejel o velikonočnem času sv. zakramente in je še tik pred smrtjo molil kesanje. Bog se ga usmili, a drugim naj bo to v opomin, da mladina ne dobi v roke orožja za streljanje! Strelba je zelo neprijetna slabotnim ljudem, rada se pri tem zgodi kaka nesreča in mnogokrat ni v čast božjo.

Iz Stavešinc. (Knjižura zoper »Slov. Gospodarja«.) Moram vam pisati par vrstic, kajti dobil sem v roke knjižico, katera šteje 22 strani in ima naslov: »Slovenski Gospodar« in slovenski kmet. Spisal

Franc Vračko, posestnik v Orehovecih in načelnik okrajnega zastopa gornje Radgone za presodenje slovenskih časnikov našemu slov. ljudstvu, tiskal Leykam v Gradcu 1894. Kakor sem videl, je ta knjižura polna smrdljive kuge za naše slovensko ljudstvo. Pisee blati v njej slov. narodnjake, posebno duhovnike, katere dolži, da o njem pišejo v »Slov. Gospodarju«. Temu daje grde psovke; bere se celó, da tisti, kateri ljubi »Slov. Gospodarja«, ne more ljubiti nauka Kristusovega, ter ne more biti pravi kristjan. Posebno rad pa se v knjižici sklicuje na besede Kristusove; ali tisto besedo, katero je Kristus rekel svojim apostolom, toraj tudi duhovnikom, namreč: »kdor vas zaničuje, mene zaničuje«, tisto je pa popolnoma pozabil. To knjižuro sedaj brezplačno vriva med ljudstvo, kakor bi veter suho listje raznašal. Kar se več bere v knjižici, zveste gosp. urednik, menda kmalu. — Pa se nekaj, kar je že davno moja želja in tudi mnogih drugih, namreč, da bi nam Vi, Gornjeradganski narodnjaki, ustanovili kar najprej težko pričakovano in prepotrebno bralno društvo. Naj bi se po njem ljudstvo vnelo za versko in slovensko reč, ter dobivalo dobrih, v krščanskem duhu pisanih knjig in časnikov, ter bi se potem ne brigalo za blatne spise, katere mu ponuja najnovejši pisatelj Vračko. Vas pa, kateri dobite zgoraj imenovano knjižico v roke, opozarjam, da jo takoj vržete v peč! Da pa nam ne bode Orehovski prerok oponašal, da se ne upamo podpisati, ter pišemo le v črno noč, podpisujem se: Fr. Kavčič.

Iz Knittelfelda. (Požar.) Dobro četrť ure od mesta se je na velikonočno nedeljo strašna nesreča zgodila. Ob $\frac{1}{2}$ 1. uri o poldne se pri tukajšnjem posestniku, J. Svamberger, vžge hlev ter sta še dve drugi poslopji zgoreli, štiri lepi konji, 15 prašičev in sedem telet, ter žita in do malega vse domače orodje. Sreča velika, da je veter vlekel na levo stran, drugače bi bila velika nevarnost, da se še sosedom užge. Pripoveduje se, da se je domači hlapec hotel po kosilu malo spočiti ter si zažge smodko, ne zmeneč se za nevarnost, vrže gorečo žveplenko v stran, ali ta pade po nesreči v steljo. Nesrečna tabakarija, koliko nesreče si že zakrivila!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se z ganljivo pobožnostjo vdeležili velikotedenskih cerkvenih opravil. Dne 29. t. m. so se odpeljali v Opatijo, da ondi pozdravijo nemškega cesarja in cesarico. — Tretjina Dunaja je v sreč in dejanju katoliška. — O velikonoči so zborovali socialisti in posebej blizu 4000 kmetovalcev. — Avstrijski škofje bodo začeli svoje zborovanje pod predsedstvom kardinala Schönborna dne 2. aprila. — Državni zbor se snide 3. aprila in pride najprej na vrsto, kakor se zagotavlja, državni proračun.

Češko. Mervina morivca Otokar Doležal in Fr. Dragoun sta bila obsojena v 10letno ječo, in ravno toliko je dobil Josip Križ, ki jima je k umoru prigovarjal. — Mladočehi se te dni hudo jezijo nad slavnim profesorjem Albertom, ki svojim češkim rojakom priporoča, naj se mladina na srednjih šolah uči nemščine, da bode mogla kedaj dobiti različne službe na Češkem, kjer se skoro povsod zahteva znanje obeh deželnih jezikov.

Štajarsko. Kar je kje v Avstriji prav zagriženih nemških društev, vsa se oglašajo zoper slovenske vsporednice ali paralelke na celjski gimnaziji. Kdor v preveliki, a hkrati smešni navdušenosti govori, takemu